

РЕШЕНИЕ

№ 4720

гр. София, 23.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 135 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ТАНКА П. ЦОНЕВА**

при участието на секретаря **АННА Б. КОВАНОВА**
като разгледа докладваното от **ТАНКА П. ЦОНЕВА** Административно наказателно дело № 20231110209905 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на управителя на «Сексагинта Приста» ЕООД, ЕИК , със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „България“ № против Наказателно постановление № СО- ЗУО-Ю-23-25ОК-115/27.06.2023 г., издадено от Кмет на Столична община, с което на основание чл.157, ал.4 вр.чл.134, ал.1, т.1 от Закона за управление на отпадъците ([ЗУО](#)) за нарушение на чл.134, ал.1, т.1 от ЗУО на дружеството-жалбоподател е наложено административно наказание «имуществена санкция» в размер на 1400 (хиляда и четиристотин) лева.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на обжалваното наказателно постановление, поради което се отправя молба към съда да се произнесе с решение, с което да го отмени. Като основен аргумент в тази насока се сочи, че аптеката, стопанисвана от дружеството – жалбоподател не попада в обхвата на задължените лица по смисъла на чл.33, ал.4 ЗУО и Наредба за управление на отпадъците и поддържане и опазване на чистотата на територията на Столична община, поради което и не било извършено твърдяното в АУАН и НП нарушение.

В съдебното заседание проведено по делото, жалбоподателят, редовно призован не изпраща процесуален представител. В съда са депозиран писмени бележки по хода и по същество на делото.

Административно-наказващият орган, редовно призован се представлява от юрк. К, която в хода на съдебните прения оспорва жалбата, моли съда да я остави без уважение, и да потвърди НП, като правилно и законосъобразно. При такъв изход на делото претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на Столична община.

Съдът, след като служебно провери обжалваното наказателно постановление, доводите на страните и събраните по делото доказателства приема за установено от фактическа страна следното:

Дружеството –жалбоподател «Сексагинта Приста» ЕООД, ЕИК стопанисвало помещение под наем, което функционираше като аптека „Субра“, находящо се в гр. София, бул. „Витоша“ № .

Във връзка с подаден сигнал от работници в сметопочистването на гр. София, на 31.01.2023 г. била извършена проверка от служители на Столичен инспекторат към СО на горепосочения търговски обект. Проверката била извършена от св.Й. Н. М.– гл. инспектор в СИ към СО и колегата й- А С Ф.

В хода на проверката било установено, че служители на «Сексагинта Приста» ЕООД, работещи в аптека „Субра“ са изхвърляли неопасни отпадъци (рециклируеми опаковки –кашони) в контейнерите за битови отпадъци.

За така констатираното нарушение бил съставен констативен протокол № КП-23-0005435/31.01.2023 г., в който били подробно описани установените факти, като били издадени и предписания да не се смесват отпадъците, генерирани от дейността на дружеството със смесените битови отпадъци. По случая бил изготвен и снимков материал.

Във връзка с направените при проверката констатации на юридическото лице «Сексагинта Приста» ЕООД бил съставен и Акт за установяване на административно нарушение № 23-250К-115/27.02.2023 г. от св.Й. М. за това, че дружеството изхвърля неопасни отпадъци – рециклируеми отпадъци от опаковки –кашони в контейнерите за битови отпадъци, което е място неразрешено за изхвърляне на такъв тип отпадъци. Актосъставителят квалифицирал нарушението по чл.134, ал.1, т.1 от Закона за управление на

отпадъците. Актът бил предявен на пълномощник на дружеството, който след като се запознал със съдържанието му, го подписал с възражение, че в качеството си на малък обект не са задължени и нямат друга възможност за сметосъбиране.

Срещу така съставения акт в срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН не е било депозирано възражение пред административно-наказващия орган.

Въз основа на съставения АУАН било издадено обжалваното в настоящото съдебно производство Наказателно постановление № СО-ЗУО-Ю-23-25ОК-115/27.06.2023 г. от Кмет на Столична община, с което при идентичност на описанието на нарушението и правната му квалификация, дружеството-жалбоподател е санкционирано с налагане на «имуществена санкция» в размер на 1400 (хиляда и четиристотин) лева.

Препис от наказателното постановление бил връчен срещу подпис на представител на дружеството на 03.07.2023 г.

Изложената фактическа обстановка съдът приема за безспорно установена от писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК вр.чл.84 от ЗАНН– констативен протокол № КП-23-0005435/31.01.2023 г., АУАН № 23-250К-115/27.02.2023 г.,Заповед № СО-РД-09-95/22.01.2013 г. на кмет на СО, длъжностна характеристика на длъжността „старши инспектор“ в районен инспекторат, писмо от «Сексагинта Приста» ЕООД до Столична община, изх. № А010129/08.02.2023 г., писмо от МОСВ до управителя на «Сексагинта Приста» ЕООД, изх.№ 26-00-285/21.03.2023 г., договор за разделно събиране на отпадъци от 21.02.2023 г.; както и от гласните доказателствени средства.

Следва да се отчете и процесуалната годност на приобщените като веществени доказателства по преписката фотоснимки, които са датирани с поставяне на дата, час и място на заснемане, и са били приложени към съставения констативен протокол, в който са и надлежно описани, с което е осигурено изпълнението на процедурните изисквания за съставянето им по смисъла на [чл. 110, ал. 1 НПК](#), вр. [чл. 84 ЗАНН](#).

В основа на фактическите си изводи съдът постави показания на свидетеля–актосъставител М.. Показанията на този свидетел се отличават с последователност и логичност, което мотивира настоящия съдебен състав да им се довери изцяло. Изложеното от свидетеля относно извършената

проверка на дружеството –жалбоподател и направените констатации по време на проверката намират потвърждение в съставения констативен протокол. Същите не се оспорват от страна на жалбоподателя. В случая не е налице спор относно правнорелевантните факти, а единствено относно приложимото право.

Въз основа на така възприетата фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от процесуално легитимирано лице, срещу подлежащ на съдебен контрол административно-наказателен акт, и в срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН, с оглед на което същата се явява процесуално допустима.

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е инстанция по същество, с оглед на което дължи цялостна проверка относно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя.

В изпълнение на това свое правомощие съдът констатира, че съставеният АУАН и оспорваното наказателно постановление са издадени от компетентни органи (съгласно чл.119, ал.1 вр. чл. 112 - 115, чл.118 и чл.157 от ЗУО) в рамките на тяхната материална и териториална компетентност. Спазена е предвидената от закона писмена форма, спазени са и сроковете, визирани в разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН. Налице е и редовна процедура по връчването на АУАН и НП срещу подпис на представител на дружеството-жалбоподател.

В настоящото производство съдът следва да направи преценка дали атакуваното НП е издадено при наличие на съответните материални предпоставки и при спазване на всички процесуални изисквания по установяване на нарушението и налагане на наказанието. За да се произнесе по този въпрос настоящият съдебен състав констатира следното:

Фактологията на извършеното нарушение е подробно описана, както в АУАН, така и в обжалваното НП и се подкрепя от събраните доказателства по делото. Тук следва да се отбележи, че от приложеното към материалите на делото писмо изх.№ 26-00-285/21.03.2023 г. на Зам.министър на МОСВ се установява, че аптеката, стопанисвана от «Сексагинта Приста» ЕООД, ЕИК 175177282 не попада в обхвата на Наредба № 2 за класификация на

отпадъците, поради което и не е необходимо извършването на класификация на отпадъците от дейността, както и сключване на договор с дружество, притежаващо разрешение по чл.35 ЗУО. За събирането на отпадъците следва да се използват съдовете от изградената система за разделно събиране на отпадъци, разположени на територията на общината.

От доказателствата по делото безспорно се установява, че служители на дружеството-жалбоподател са изхвърлили неопасни отпадъци (рециклируеми опаковки –кашони) на неразрешено за това място (контейнер за битови отпадъци).

На следващо място, обаче описаните в акта и в наказателното постановление фактически обстоятелства по извършване на нарушението са квалифицирани като нарушение на [чл. 134, ал. 1, т. 1 ЗУО](#). Посоченият текст от закона показва, че се касае за правна норма със санкционен характер, с която е регламентиран вида и размера на административното наказание, което следва да се наложи в случай на осъществен състав на съответно административно нарушение, а именно изхвърляне на неопасни отпадъци на неразрешените за това места. Надлежното посочване на нарушената правна норма, както императивно изискват разпоредбите на [чл. 42, ал. 1, т. 5](#) и [чл. 57, ал. 1, т. 6 ЗАНН](#), предполага да се посочи конкретното нормативно установено правило за поведение, с което се твърди, че жалбоподателят не се е съобразил. В настоящия случай доколкото отговорността му е ангажирана за изхвърляне на неопасни отпадъци на неразрешени за това места, то поведението му се явява несъответно на забраната, установена с материалната норма на [чл. 29, ал. 2 от Закона за управление на отпадъците](#). Това именно е разпоредбата, в която е установено общо задължение спрямо неограничен кръг адресати да съобразяват поведението си с повелите на закона, и по-конкретно – да не предприемат каквато и да е форма на неконтролирано управление на отпадъци като изоставяне, нерегламентирано изхвърляне, изгаряне, и която именно норма се явява нарушена с описаното поведение, а не разпоредбата на [чл. 134, ал. 1, т. 1 ЗУО](#), която съдържа единствено основаниято и размера за налагане на санкцията. От тук следва, че правната квалификация, под която наказващият орган е подвел поведението на нарушителя, е непълна, доколкото се ограничава единствено в съдържанието на санкционната норма, в която отсъства конкретното правило за поведение, с

което жалбоподателят не се е съобразил. Съгласно [чл. 57, ал. 1, т. 6 ЗАНН](#), пълната и точна правна квалификация на нарушението е задължителен реквизит на наказателното постановление, а непрецизното посочване винаги е процеусално нарушение от категорията на съществените, обуславящи неговата отмяна.

Посочените нарушения на процесуалния закон, при които съществено се ограничава правото на защита на нарушителя, който не е в състояние да възприеме правилно фактическите и правни рамки на административното обвинение, обуславят отмяната на наказателното постановление, независимо от факта на извършване на нарушението.

При този изход на правния спор, разноски се дължат в полза на дружеството–жалбоподател, чийто управител обаче не е поискал своевременно присъждането на такива и не е представил надлежни писмени доказателства за сторени разноски в настоящото производство. Неоснователно в случая се явява искането на процесуалния представител на АНО за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, поради което и същото следва да бъде оставено без уважение.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал.2, т.1 вр.ал.3, т.2 от ЗАНН и чл.63д ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № СО- ЗУО-Ю-23-25ОК-115/27.06.2023 г., издадено от Кмет на Столична община, с което на основание чл.157, ал.4 вр.чл.134, ал.1, т.1 от Закона за управление на отпадъците (ЗУО) за нарушение на чл.134, ал.1, т.1 от ЗУО на «Сексагинта Приста» ЕООД, ЕИК е наложена «имуществена санкция» в размер на 1400 (хиляда и четиристотин) лева.

ОСТАВЯ без уважение искането на процесуалния представител на АНО за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред

Административен съд София – град, в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му до страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____